

Оставили нама стари родну кућу, плодну њиву

Мој завичај је Кондер. Налази се на планини Јелова гора. То је за мене једно чаробно место.

Ту се налази хектар нашег имања окружен шумом и узвишењима са свих страна. Недавно на њему су мој деда и тата направили кућу. Одрастао сам великим делом у њој. Испод куће се налази прелеп врт са разним поврћем. Одмах поред је башта са многим воћкама које је мој деда засадио, а моја баба га редовно заливала. На другом делу имања су малине које сваког лета моја породица бере. Оне сваке године добро рађају, јер је земља коју је мој прадеда нама оставио веома родна и плодна. А изнад куће је огромна трешња. Њу је давних година калемиио мој прадеда, још као момче. Она нас увек подсећа на њега.

До поласка у школу проводио сам највише времена са бабом и дедом на Кондеру. То је њих, као и мене, чинило срећним. Свакодневно бих се играо у дворишту док би око мене трчкарале моје животиње. На крају дана када ме играње исцрпи одлазио бих у кућу у бакином наручју. Она би положила ватру, а мене би

скоро увек успавала пријатна топлота пећи. Такође, са дедом, редовно сам одлазио у обилазак старе куће у којој је он рођен. Она се налази у селу одмах испод нашег имања. Иако је стара и даље изгледа лепо и уређено. У њој сада живи дедин брат. Увек када би дошли доле деда би ми причао приче о свом одрастању и породици. Седео бих на старом каучу и пажљиво га слушао. Тада сам већ схватио да је завичај једна од најбитнијих ствари у животу и да га ништа не може заменити. Он нам указује на наше претке и на корене из којих потичемо.

Дан - данас волим да боравим у свом завичају и уживам у природи и свежем ваздуху који ме подсећају на рано детињство. Сваки слободан тренутак користим како бих отишао код бабе и деде на село. Кад год дођем моји љубимци дочекали би ме скачући по мени.

Много сам срећан и желим да се захвалим својим предцима, а највише мом деди који је очувао наш завичај за све нас. Једног дана и ја ћу довести моју децу да им покажем одакле наша породица потиче.